

Antal indgaar som et Led i Overvejelsen af, hvem der skal have Dyrtidshjælp, kan jeg ikke erkende. Man har i Skemaerne angaaende Statsskat Angivelser af, hvor mange Børn under 15 Aar der er i hver enkelt Familie, og jeg skulde tro, at man derigennem meget godt kunde have det fornødne Materiale til en Opstilling som af mig antydet. Imidlertid er det givet, at et saadant Forslag kan man ikke med reel Nytte fremsætte, uden at man har Indtrykket af, at Regeringen nærer en vis Sympati derfor. Regeringen alene sidder inde med den Viden, som skal til, for at man kan komme saa nogenlunde til de rette Tal. Da vi ikke har haft den Viden og ikke har haft Følelsen af, at der var mindste Haab om at kunne opnaa Tilslutning fra de andre Partiers Side til en Løsning i den angivne Retning, blandt andet ogsaa ud fra det Synspunkt, at Udvalgets Forhandling skulde tilendebringes meget hurtigt — man havde ikke Tid til Overvejelser snart sagt hverken i den ene eller den anden Retning —, saa mente vi ikke, der var Grund til at stille Ændringsforslag paa dette Tidspunkt.

Vi har derfor kun antydet vore Ønsker, idet vi ikke fra vor Side har ment, at det agitatoriske alene kunde berettigede til at opstille saadanne Ændringsforslag. I øvrigt kan man ikke sige, at det agitatoriske skulde være helt uden Betydning, og naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge) næsten haanligt omtalte, at en Ting kun kunde have agitatorisk Betydning, forstaar jeg ikke ganske dette, da jeg dog ellers skulde tro, at Socialdemokratiet ingenlunde anser en Ting, som kun har agitatorisk Betydning, for at være uden Værdi.

Endnu skal jeg sige et Par Ord til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet om Kommunernes Ret til at udskrive Skat, altsaa Dyrtidsskat, en Skat, som kun skal betales af en ret ringe Part af Kommunens Beboere. Det ærede Medlem udtalte, at det var ingen Fornøjelse for de mange at udskrive en Skat, som skulde bæres af de faa. Det er muligt, men jeg føler mig sikker paa, at det er mindre Sorg for dem at udskrive en Skat, naar de ikke selv skal betale, end det vil være, naar de selv skal betale. Vi er alle Mennesker, og vi maa regne med det Materiale, vi nu en Gang har med at gøre. Og det er saa sandelig en Kendsgerning, at naar det skal gaa ud over en selv, er man tilbøjelig til at være lidt mere øm, end naar

man kan skære Remmen af en anden Mands Ryg.

Brorsen: Den højtærede Indenrigsminister nævnede et Tal, 262 000 Individer, som, hvis man tager Indtægterne fra 1918, falder over Indtægtsgrænsen. Det lyder for mig som et alt for lille Tal, men Ministeren har naturligvis igennem Statistisk Departement faaet oplyst, hvorledes Sagen i det hele taget ligger. At det kun skulde være 262 000 af $2\frac{1}{4}$ Million Mennesker, der er over de Indtægtsgrænser, vi har sat i Ændringsforslaget, tror jeg dog, de fleste foreløbig vil sætte et lille Spørgsmaals-tegn ved.

Men selv om det er saa lille et Tal, og selv om der altsaa kun bliver en mindre Besparelse — Ministeren regner med 1 à 2 Mill. Kr. —, saa synes jeg dog ikke, at vi af den Grund har Lov til at se bort fra, at det dog er en Besparelse. Det er ganske vist nu et forholdsvis ringe Beløb i Sammenligning med de Millioner, vi tumler med. Men jeg tror, at det er en daarlig Vane, hvis vi her paa Rigsdagen vænner os til efterhaanden at sige, at naar det kun drejer sig om 1 Mill. eller nogle faa Millioner Kroner, saa bryder man sig ikke om det. Og er det end kun et mindre Beløb, der kan spares, saa tror jeg dog, at vi ogsaa skal tage en saadan Besparelse med, naar den da ellers er forsvarlig.

Nu siger man, at det er en betydelig Realitet, at vi har stillet et Ændringsforslag om, at de 720 000 Kr. skal nedsættes til 400 000 Kr. Ja, det er en betydelig Realitet, det vil vi ikke nægte, at Prisen 2 Kr. pr. kg Flæsk maa ændres og antagelig vil gaa op til 2 Kr. 50 Øre. Men man maa huske — og det var netop det Synspunkt, der blev gjort gældende fra vor Ordførers Side —, at vi netop i høj Grad vil pointere, at det er en Afviklingsperiode, vi er kommet ind i, at vi ganske vist ikke afvikler det hele paa een Gang, at vi dog er i Færd med at vende tilbage mod normale Tider, saa vi ikke kommer til Gang efter Gang at skulle beskæftige os med saadanne Forslag som disse. Jeg synes, at det er en meget daarlig Trøst, naar Ministeren taler om, hvorledes det ser ud i andre Lande, f. Eks. i England. Jeg mener, vi maa se paa, hvorledes vi har det her i Danmark, og at det er den danske Rigsdags Opgave at sørge for, at vi i økonomisk Henseende faar saadanne Forhold, at det ikke kommer til at ende med en Katastrophe. Vort Forslag betyder